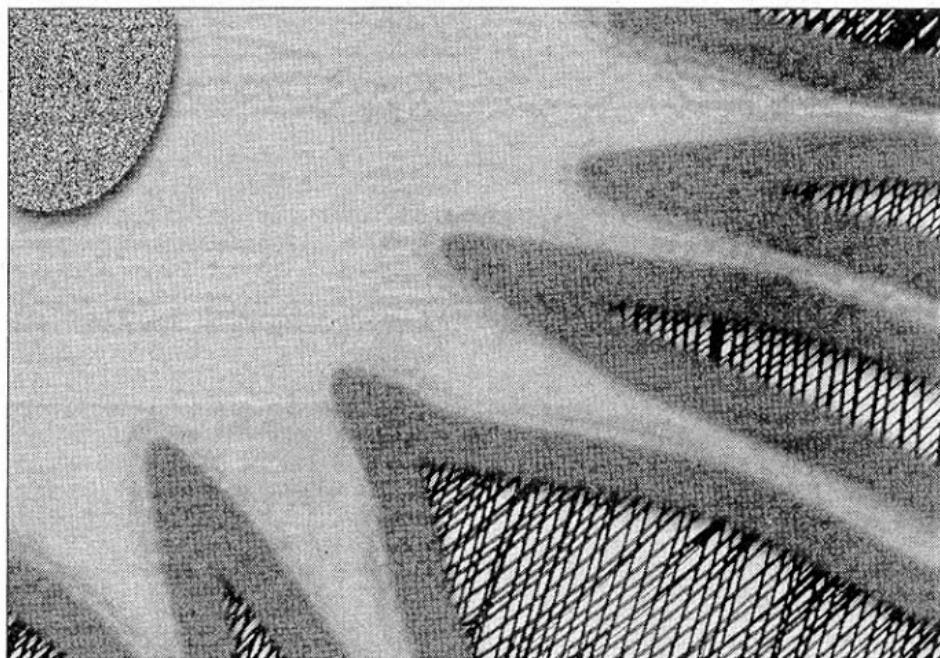

Современна презентација

Според зборовите на ликовниот критичар Маруша Августин „Меѓународното графичко биенале во Љубљана (со почеток во 1955 г.) и т.н. Љубљанска графичка школа (наречена така по повод изложбата на словенечката современа графика во Брисел во 1974 г.) привлекла на Академијата за ликовни уметности (АЛУ) во Љубљана како надворешни студенти бројни Македонци, особено во педесеттите и во седумдесеттите години. Се чини дека Училиштето за применета уметност во Скопје (основано во 1948 г.) силно го поттикнувало графичкото творештво, што меѓу другото го докажуваат и групните изложби на графики во рамките на Друштвото на ликовните уметници на Македонија (ДЛУМ) уште во педесеттите и повторно во седумдесеттите години. За истата намена служеше и графичката изложбена активност во соработка, од 1974 г., со Библиотеката „Климент Охридски“ во Скопје, и од 1972 г. со Триеналето на современата југословенска графика во Битола, каде што редовно се појавуваа и словенечки графичари. Така врските меѓу уметниците од Македонија у Словенија беа многубројни, тесни и плодни. Меѓу другите, на АЛУ кај Богдан Борчич срудираше светски признатиот графичар Димитар Малиданов, денес професор на Факултетот за ликовна уметност во Скопје. Кај него срудирале и ЛАДИСЛАВ ЦВЕТКОВСКИ и ТАТЈАНА ПОЦЕВСКА. Од некогашните студенти,

Македонските графичари Ладислав Цветковски и Татјана Потевска со свои дела се претставуваат во „Шмартински дом“ во Стражишче во Крањ (Словенија), а во рамките на Културното друштво „Св. Кирил и Методиј“ од овој град

кои по завршувањето на студиите на љубљанска академија останале во Словенија и кои се занумаваат претежно со графика, да ги споменеме Билјана Јуковска и Бого Димовски. По прекинот на врските во военото период на Балканот и по формирањето на суврени држави по распадот на Југославија, односите меѓу народите на некогашната заедничка држава пак се обновуваат и на културната област, при што ликовното поврзување меѓу Македонија и Словенија повторно станува поактуелно.

Какошто истакнува Маруша Августин, „Ладислав Цветковски ги изложува своите најнови компјутерски графики и со нив го претставува обликот на уметничкото креирање во електронски медиум. Содржната и стилот на графиките иновативно го поврзуваат „старото“ и „новото“ поимање на ликовната уметност. Насловите на дигиталните слики го насочуваат гледачот во барањето на „содржините“, што извираат од авторовите доживувања, размислувања и набљудувања, додека во

начинот на прикажувањето авторот се движи меѓу асоцијативната апстракција и новата фигуралика. Најсилниот творечки набој, се чини, го содржат виртуелните привиди кои, според зборовите на уметникот, се последица на долгочасовна работа пред екранот.

Сувереното владеење со компјутерскиот медиум на Ладислав Цветковски му овозможува да ги имитира одделните класични графички техники, со кои ја з bogатува ликовната разноликост и го зголемува естетскиот ефект на компјутерските слики, без да ја намали нивната изразна моќ.

Ако во осумдесеттите години од минатиот век графиката во светот и во Словенија се нашла во криза заради превласта на техничката перфекција за сметка на содржината, тоа не е забележливо кај нашиот автор. Цветковски умее студениот компјутерски медиум да го искористи за комплексно и суптилно изразување на своите мисли, чувства и состојби, при што покрај богатите структури, форми, линии и сенки најмногу му служи бојата.

